

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. III. Viaticum, & crebra communio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

pite, fratres, ut ad Dominum iam conuersos non nimis cruciet prætorum conscientia delictorum; sed tantum humiliet vos.

CAP. III. Tertia occupatio.

In viatico sumendo apparatus, & crebra

Communio.

In *Iacobo Ledesma*, de puritate, & sua in Societate ad mortem usque constantia sollicito *Augustæ* Christus ipse apparuit, & vtrumque promisit; & *Brixia* *Maria Deipara* solis instar resplenduit, vnà cum comitibus *S. Mar. Magd. S. Cathar. Virg. & Martyre*, & *S. Cath. Senensi* Virgine Christo *Iesu & Maria* charissima. Mox promisso illi vtroque dono, felix auctarium adiecit liberalissima *Dei Mater*; fore nimirum, ut rursus ad finem vitæ, præsentem sibi *Cæli Reginam* aspiceret; id ipsum suauissimè adpromittente *Magdalenà*, & *Catharinà* vtrâque: quæ cum recederent, cantu *Ledesmam* suauissimo recrearunt. Et quidni promissis steterit & illa, & illæ, moriente *Iacobo*? Allato certè *Viatico*, *Iacobus*, manibus atque oculis in cælum sublatis, clarâ voce longam habuit orationem, quâ diuinissimam *Trinitatem*, omnesque cum *Regina cæli* Sanctos, ac *Beatos* inuocans, etiam *Societatis Parenti Ignatio*, quem

Hist. Soc.
par. 2. lib. 1
n. 64, p. 4.
lib. 3. n. 15.

quem cum summa veneratione Sanctum appellare semper consueuerat, suam animam commendauit, multum lacrymans; & collacrymantibus qui circumstabant, quorum viscera ad conspectum, & verba tantæ pietatis, insolitis ignibus æstuabant. Apertis demum Confessario quibusdam diuinæ erga se pietatis argumentis, quæ aperire ad Dei gloriam iuebatur, inter suauissimos animi æstuantis calores fructum vitæ sanctæ, mortem sanctam, accepit. Ioannem Brionium narrat hist. Soc. quotidie Angelorum pane refectum ad extremum vsque, pridie quàm moreretur, id est 7. Kal. Febr. allatâ SS. Hostiâ conspectâ, ad illa verba: *Ecce agnus Dei &c.* in extasim raptum, & sensuum impotem diu perstitisse.

Sachin. an-
no 1580.
num. 207.

1594. Coll.
Anglic.

2 Annua Romanæ de quodam nostro moriente, cuius nomen in obscuro est, ita habent: Cum votis pronunciatis, extremum viaticum sumpsisset, illa disertè verba exclamauit: *Cor meum à me transijt, & abiit post Iesum.* Amoris ista sunt: à timore amori addet aculeum, & acimonia id quod affero. Cameraci P. Ioannes Le Clerquius vitam finiebat. Multa in illo in omni vita præclara fuere studij indefessi, sanctæ diligentia, charitatisque semper sui prodigæ documenta. In morbo, & morte, ex omni virtutum choro, quas viuens amaue-

1651. 21.
Octobr.

amauerat, humilitatem, & Sanctum timorem
elegit. His ornatus *ultima Dei mensa* adesse
voluit conuiuia, conscius mortis suæ. In mor-
bo sæpè illi in ore ille versus, & nihil illo cre-
brius:

Quærens me sedisti lassus;

Redemisti, Crucem passus,

Tantus labor non sit cassus!

Iaculato-
ria.

Ultimo viatico reficiendus, ad illa Sacer-
dotis verba; *Ecce agnus Dei, &c.* in hæc eru-
pit magno cum suo, tum audentium sensu.
*O Bone Iesu! qui isthic es agnus mitissimus; sed
post biduum eris Index meus! Esto mihi verè
agnus! & suavis Index.* Atque in hac senten-
tia ingeminandà, expendendà biduum vitæ
supremum posuit: & post biduum, ad iudi-
cium, & ut sperare valdè fas est, ad coenam
nuptiarum agni, morte suavi dissolutus dis-
cessit.

3 *Stephanum Fresen* Treuiris decimo ty-
rocinijs mense mortalis vita deseruit ipso
Christi Natali die. Dulci erga Deum, & Dei
Matrem spe accensus infernum non timebat,
Mariam non sine lacrymis identidem ita
compellans: *En, Mater, Te inspirante, &
adiuuante ad Societatem Filij tui accessi. Fac
ergo ut per te in eadem Filio tuo, Tibique ser-
uiam, vel certè moriar.* In magno moriendi
& desiderio & spe, dolorum acerbitatem ac-
sitam suam Christi fæti ac doloribus coniun-

An. 1621.

Nostra
Christi me-
ritis coniu-
genda.

D gebat;

gebat; cùmq; *Sacratissimo Viatico* instrueretur ad mortem, vti sæpè aliàs, & semper cum lachrymis vbertim manantibus, illo Sacramento reficeretur, ita tunc vltimùm illo potiri gestiens, totis quibus poterat vocis viribus, *In hoc est victoria!* exclamavit.

4 *Petrus Ribecius* charitate, ac mirà cum Deo coniunctione, patiendiq; fortitudine præstans, cùm 6. Octobris anno 1629. Bruggis moreretur, liquidis, & totum animum, suauissimè inundantibus pulcherrimæ voluptatis delicijs perfusus corde intimo gestiebat: & coram Christo in Eucharistia pro *Viatico* allatà præsentè plenus lætitiarum celestium desiderare se aiebat, omnes quotquot in vniuersa Prouincia essent vocationis suæ vel desertores, vel in illa dubij, aut illam non æquè ac par est æstimantes, adessent coram, ad suum lectulum mortualem, & suam in illo tanti discriminis pleno rerum summorum articulo felicitatem, dulcedinem, & plenam serenissimæ voluptatis quasi securitatem oculis vsurparent: illam enim tantam intus esse in præcordijs, quantam nunquam existimasse aiebat in cor hominis posse descendere. Simili lætitià gestientem vidit *Sebastianum de Sà Valetudinarij* præfectum, accuratà charitate, peritià, & impigritate iucundà planè insignem *Domus Professa Vlyssiponensis*, cùm expiraret. Eo qui illi
supre-

Vocatio.

1694. 23.
Maij.

supremus fuit die ad templum S. Synaxim
accepturus cum descenderet, dixit, se illam
per modum *viatici* accepturum. E templo
redux, à P. Præposito extremam unctiōnem
expetijt, sed eam tunc non impetrauit. Al-
tā iam nocte, impensè idem urgentem tandem
supremo oleo unxere; & ille eā ipsā nocte,
diuina semper corde ac ore versans, læto fine
decessit.

5 Dole *Ioannes Franciscus Cassagnius* 1636. 26.
Auenionensis 22. ætatis, quinto Societatis Septembr.
anno à consummato Philosophiæ cursu atti-
git immortalitatis beatæ metam. Hic Pa-
rentibus ita exemplo præiuit, vt vbi illum
Societati dedidère, parens vterq; se alius in
aliam religionem abdiderit. Ipse verò suæ
vocationis, & absconditi in mysterio Eucha-
ristico *Dei Iesu* amantissimus, cum *Sacro Via-*
tico reficiendus esset, in genua super lectulum
se erexit; & pro suprema, ad Cæleste ferculum
præparatione, è consuetâ Sacramenti votorum
formulâ se *Deo* iterum deuouit. Formula
votorum.

6 *Andreas Dedrusinus* sedecim annos na-
tus intemeratæ innocentie absq; vlla grauior-
is noxæ illuue adolescens Tyrocini anno
secundo, Viennæ Austriæ puram animam, 1649. 20.
reddidit Creatori. Huic pro pretioso ad Iul.
mortem apparatus opperendam comeatu
concessum est, vt supremis vitæ, iam occasui
vicinæ, temporibus, cum ita per morbum, P. Ioannes
Rottenhe-
usler in lit.
ad P. Vic.
Gen, datis.

Lectio Spi-
ritualis.

Dies ira,
&c.

Stabat Ma-
ter.

liceret, ac id ipse flagrantissimè flagitaret, & pane Angelico quotidie vesceretur. Vota, quæ ad morbi primordia nuncupauerat, ante Sacrosancti *Viatici* vsurpationem renouauit; vt se Deo suo prius daret, quàm illum in Sacramento acciperet. Quotidianæ illi Communioni, ac morti pedetentim aduentanti se ita comparabat, vt sacrâ lectione ignem illum vellet semper accendi vehementius, accensumq; foueri. Legebantur illi S. Augustini *Selecta Soliloquia*, & quadam è Thoma de Kempis de cælesti Patria; itemq; *Dies ira dies illa, &c.* ac demum commendatio animæ apud migrantes vsitata. Quin & *Stabat Mater dolorosa*, cum quasi canentis in modum recitari audiret, molitus est & ipse vel canens, vel canenti non absimilis ea prosequi quæ audiebat. Ita diem ab Eucharistico epulo inchoatum in pretiosissimis collocabat. Cum ad eliciendos altioris erga diuinam bonitatem, ac pulchritudinem amoris actus inuitaretur, licet se horum nihil assequi modestissimè affirmaret, profundos tamen pleni ac efferuescentis cordis æstus luculentissimis in vultu significationibus prodebat. Ego ad illum visendum ductus, reperi totum in exquisita quadam optimè moriendi industria occupatum, & cupidum postremas vitæ adhuc reliquæ particulas quàm pretiosissimis occupationibus adornare; ideòq; cupidè audire, quæ

quæ extremo tempore idonea dicebantur. Vnde vigesima Iulij die repente hilariter, apud circumfusos Nouitios ita cœpit: Ecce, mei charissimi, iam Dominus *Deus* meus me totum paulatim minuit. Orate pro me. Cras vadam ad Patrem meum. Ipso migrationis die valetudinarij curatorem interrogauit; Ecqui essent adolescentes illi qui ad conclauem aduenissent? illo negante vltos esse; discretè iterum affirmauit, à se isthic visos. In agone luctanti opem vt ferrent qui aderant, commendationem animæ recitabant vnà omnes. Sub cuius finem ab agone non longo ad se reuersus, & plenè sui compos, ipso quoheri dixerat die ad Patrem abiit, extremà vnctione vltro petita semel, Sanctissimo Eucharistiæ ferculo quotidie communitus. Ita longà septem mensium patientià, peccati mortalis semper inconscijs, pulchram vitæ innocentiam selectis virtutum nobilium actibus, & morte innocentium adornauit.

7 Valdè aduertitur à Superioribus, & valetud. Præfectis in Societate, vt æger absq; viatico non decedat inter tot incerta morborum: vnde præstat id agere tempestiuè. Imò, si per morbum id liceat, Vincentius Carrafa Præpositus Generalis in literis ad Prouinciales datis illos monet, vt ægris *quotidianam Sacrae Communionis* opportunitatem deesse non sinant. Neque vno in loco id fit,

vt ægri

Quotidiana in morbo communio.

1648. 25. Jan. ut agri Patres dum sacrificare non possunt, si morbus id ferat, quotidie Sacram Synaxim accipiant. Nec id singulare censeri debet. Literæ Vincentij: *Visum est mihi, inquit, nemini denegandum id solatij, nec Sacerdotibus, etiamsi quotidie pane caelesti vesci vellent. Ex postea: Provideat R. V. ne ullis, & præsertim Sacerdotibus, desit hæc spiritualis refectio, tum ad incrementum solatij, tum ad muniendos ægrotos firmiore patientiâ contra vim morbi. Sic ibi. Nempe quod Albuquerqueus ille in periculo naufragij apud Indos fecit, cum, sublato in humeros paruulo, Dei misericordiam per illius paruuli innocentiam imploravit: hoc in Communione agit æger; ne in portu vitæ æternum naufragium patiat, Christo, quem istic accepit, æterni Patris oculis ostenso. Ipse est propitiatio pro peccatis nostris: ipse est Spiritus oris nostri Christus, viaticum itinerum æternitatis, alimonia vitæ, antidotum, pharmacum immortalitatis, morientium vita, pignus, & gloria. S. Ioannes Chrysostomus ait, se id ab eo habere, qui id & viderit ipse, & audierit, quòd qui de vita hac emigraturi sunt, si mysteriorum huiusmodi cum pura, ac munda conscientia fuerint participes, spiritum efflaturi, ab Angelis illorum corpora satellitum more stipantibus, propter assumptum illud sacrum, hinc rectâ in Cælum abducantur.*

Thren. 4.
20.

Lib. 6. de
Sacerdotio
cap. 4.

SS. Synaxis
efficacitas.

Addo

8 Addo hîc, docere quosdam, & etiam Gasparem Hurtadum, eum, qui benè valens communicauit manè, debere eadem die, mortis periculo adueniente, iterùm communicare. Alij aiunt nec teneri, nec posse: alij deniq; non teneri, sed posse. Imò fecisse id viros non indoctos, vt æger qui manè ex deuotione Eucharistiam sumpserit, eodem die morbo ingrauescente eandem iterùm acceperit per modum viatici. Sed præstat intra vnum diem vnâ communionem esse contentum. Per modum autem viatici vix iterùm sumenda est; nisi fortè vnus mensis, aut, si valdè id æger desideret, vnus hebdomadæ intervallo.

9 Sacramentis acceptis quid non spei capere debet religiosus æger? Cùm enim ob Sacramenta quibus præparantur ad mortem, plures Catholicos saluari putent non vltimæ notæ Theologi; certè qui in Societate moritur, dicere Deo potest spe dulci plenus illud: In pace in idipsum dormiam, & requiescam; quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me. Ibi per eum amorem, quo æternum Patrem, Virginem Matrem, & omnes electos suos amat, agenda illi pro beneficijs totâ vitâ acceptis, & in æternitate destinatis gratiæ: petenda de peccatis, & de non eo quo par erat beneficiorum omnium vsu venia; flagitandum, vt vitam habeamus in nouissimo

ap. Card.
deLugo de
Euch. disp.
16.f.3.n.60

Viaticum
quomodo
sæpius dari
possit.

Suar.l.6.de
prædest. c.
3.num.6.

Spes in
morte.

Psal.4.9.

Occupatio
nes mentis
in vltima
Communi-
one.

limo die, & gaudium nostrum sit plenum; vt nunquam nos separari à se permittat; vt mortem hanc nostram ynà cum vita omni antea-cta, in odorem suauitatis admittat; vt per merita omnium, qui pretiosà morte defun-cti sunt, mortem nostram in conspectu suo fa-
 ciat pretiosam; vt deniq; Corpus hoc Domini Nostri Iesu Christi custodiat animam nostram in vitam æternam. Amen.

CAP. IV. Quarta occupatio pretiosa.

Extrema Vnctio maturè perita.

I *Extremæ Vnctionis Sacramento, totius vite Christianæ consummatio extremum vite nostræ, tanquam firmissimo præsidio, muniuit Christus, vt docet Conc. Trid. quo munitus æger, & morbi incommoda, ac labores leuiùs fert, & tentationibus demonis calcaneo insidiantis faciliùs resistit; & quod ait S. Iacobus, si in peccatis fuerit, remittuntur ei. Vnde in Societate in id incumbitur, vt hoc spei, & exeuntium Sacramentum maturè detur, infirmo tunc doloris de peccatis, & amoris actus frequentante, atque ad ea, quæ Sacerdos dicit respondente. Hoc Sacramentum, vt loquitur S. Thomas, actua-lem deuotionem in suscipiente requirit. & im-
 mediatè hominem ad gloriam disponit. Quo-*

circa

Sefs. 14.

Ibid. c. 2.

Trid. c. 3.

Supplem.

3. p. q. 32. a.

4. & q. 29.

art. 1.